

Távol az otthontól – Táborozás Tokajban

Az Új ÉFOÉSZ Tarnai Ottó Egyesülete, 2018. június 17. és 2018. június 22. között, tábort szervezett a rakamazi Vízisport Hotelben, 30 fő részére. A következő csoportok alakultak ki a táborban: a hajdúnánási lakóotthonból 12 fő (10 fiatal + 2 nevelő) vett részt, az Erdőhorváti lakóotthonból 4 fő volt jelen, a Szent Kamill napközi otthonból 5 fő jeleskedett, illetve Katona Krisztina kolléganőm és barátja Nyorosovszky Zsolt felügyelte őket. Voltak, Budapestről is táborozók: Nagy Viktor az anyjával volt, és Gágány Csaba a nővérével és a sógorával volt. S természetesen, ott voltam én, az ÉFOÉSZ önérvényesítője és a testvérem, Baré Csaba is.

Az ÉFOÉSZ-ba hagyományá váltak a tokaji táborozások, amelyek szinte minden nyáron meg vannak rendezve. Ugyanis, dr. Tarnai Gábor, Zsóka néni (az Új ÉFOÉSZ centrumvezetője) fia, a Vízisport Hotelnek a fenntartója, így könnyen tudott az ÉFOÉSZ a tagoknak szállást és kirándulóhelyet biztosítani.

2018. június 17. (vasárnap):

2018. június 17-én vasárnap délután 5 óra körül érkeztünk meg a táborba. Ekkor érkezett meg szinte mindenki a táborba. A megérkezésünk után, a társalgóban Zsóka néni és titkárnője Maczurka Istvánné, Edit néni, várt minket. Ekkor, aláírtuk a jelenléti íveket, és megkaptuk a kulcsot a 19-es szobába, ekkor ismerkedtünk meg az erdőhorvátiakkal (Bacsó Borbálával, Házi Ilonával, Kosiba Edittel és Nagy Antallal), három hajdúnánásival (Ötvös Zoltánnal, Saláth Viktóriával és Pető Erzsébettel), illetve ekkor találkoztam Krisztival a kolléganőmmel és ekkor ismerkedtem meg élettársával Nyorosovszky Zsoltival. Kedves volt a társaság. Mikor, megérkeztünk a szobába, kipakoltunk és utána el is indultunk körülnézni a testvéremmel, a hotel körül. A tábor, és a környéke egész szép, és gyönyörű. A hotel mögötti Tisza-part, csodálatosan szép volt, és szívesen időztünk ott. Kiruccanásra alkalmas hely volt, a hotel. Udvaron tartózkodásunk közepén, érkeztek meg a Szent Kamillos nevelőotthonból a fiatalok, köztük egy régi barátom és iskolatársam Szenku Zsolti is, akivel egyből beszédbe elegyedtem. Aztán, 6 óra után elkezdődött a vacsora, a társalgóban, az első vacsora nem csak az evésről szólt, hanem az ismerkedésről is. Ekkor, egy-egy csoport képviselője felállt és bemutatta a saját csoportját, én, a testvéremmel alkottam csoportot, és én a helyére is felállva mutatkoztam be, hogy én mit csinálok az ÉFOÉSZ-ba, mióta vagyok az ÉFOÉSZ-ba, kivel érkeztem és egyben, bemutattam kolléganőmet Krisztit is. Az ételt és az innivalót a Halrabor nevű étteremtől kaptuk, ami a táborban volt található. A Halrabor egész finom és laktató ételeket készítenek, és igen különleges ételekkel is foglalkoznak, amelyek ízvilágára nem lehet panasz, sőt ínycsiklandóak az adott élelmiszerek. Reggelizni, a Halraborba jártunk és igen hangulatos étterem. Vacsora közben ismerkedtem meg, Gágány Csabival a nővérével és a sógorával, illetve Viktor anyjával. Gágány Csabi, 75 éves, a kommunikáció igen nehézkesen megy neki, és egy végtelenül aranyos idős bácsi. Meg is szeretett minket, és mi is megszerettük őt. Szeretett viccelődni az emberekkel, és szeretett rámosolyogni és szeretett simogatni az embereket. Végtelenül, nagy szeretet lakozik benne, olyan szeretet, ami nagyon sok emberből, erősen hiányzik. Vacsora után, mindenki mehetett oda, amerre látott, én és a testvérem kint voltunk egy picit az udvaron, illetve felmentünk egy picit a szobába. Az ágy viszonylag kényelmes volt, csak annyi baja volt, hogy túl alacsony volt az én magasságomhoz képest, illetve nem volt az ágynak támlája, de ez inkább, személyiség és ízlés kérdése. Ettől függetlenül, nekem kényelmes volt az ágy, és a paplan és párna még kényelmesebb volt. Én, esténként szoktam eljárni zuhanyozni, mivel otthon is a fürdés az esti órákban szokott lenni. c Az első nap, még szokatlan volt a táborban, de egész jól telt.

2018. június 18. (hétfő):

Mikor felébredtünk, a testvéremmel együtt, elmentünk körülnézni a tábor körül, olyan szép volt a hotel környezete, hogy nem tudtunk betelni vele. Ekkor, kezdődött meg az első teljes nap a táborban. Amely, szintén szokatlan volt, de élményekben gazdag volt. Ekkor még egy picit zárkóztam. Persze, tartottam a kapcsolatot az emberekkel, de ekkor még úgy tartósan nem beszélgettem senkivel sem, egyedül a testvéremmel beszélgettem tartósabban. A testvérem, is zárkózott volt, de ő már nem annyira, mint én. Ő neki lett egy barátja, a hajdúnánási Petrovics Sándor, akivel én is, lassan összebarátkoztam. Így, a hajdúnánásiak közül, ő lett a legjobb barátom. Illetve, este leültem a VB-t nézni, ahol összebarátkoztam Nyorosovszky Zsoltival, és onnantól túl, minden este együtt néztük a VB-t, ahol később csatlakozott Anti is, aki az egyik legjobb barátom lett. Ezen a napon, a nevelőtanár Szendrei Istvánné, Ibolya néni volt, akit én korábbról, nagyon sok ÉFOÉSZ-os programból ismertem. Ugyanis, ő foglalkozik, gyógytornával, illetve relaxációval. S az ÉFOÉSZ egyesületének tagja. Miután, megreggeliztünk, kimentünk a Tutajos Beachre, amely nem messze van a Vízisport tábortól. A Tutajos Beachen, tornáztunk, labdáztunk, a büfében ilyen különféle játékokat üztünk, illetve relaxáltunk. Tehát, volt program bőven, ami élményekben gazdag volt. Az időjárás, azonban nem engedte meg, hogy a Tiszába fürdjünk. Így az, kimaradt aznap. Ebéd után, dartsóztunk, mivel a ballisztikám nem volt olyan jó, így elszerencsétlenkedtem az egészet, de nem a győzelem volt a fontos, hanem a részvétel. Vacsora után, városnéző vonattal néztük meg Tokaj városát, amely gyönyörű és megható volt, a legnagyobb élmény az volt, amikor a vonattal bementünk a Fesztiválatlan udvarába. Tehát, ez a nap, egy igazán élményekkel gazdag nap volt, és szépen lassan, el kezdett múlni a zárkózottságom, és el kezdtem megnyílni.

2018. június 19. (kedd):

Ezen a napon, már sokkal nyíltabb voltam, és sokkal beszédesebb is voltam. S kialakultak a baráti köreim, akik nem voltak mások, mint Nyorosovszky Zsolti, Kriszti, Anti, Petrovics Sanyi, Ötvös Zoli, Szenku Zsolti, Hrutka Gyula, de igen sokat beszélgettem az erdőhorvátokkal, és a Szent Kamillosokkal (Jónás Anita, Sebők Ilona, Monovszky Zsuzsa) is megtaláltam a közös hangsúlyt, illetve Gágány Csabiékkal is tartósan elidőztem az időt. Szóval, szépen lassan mindenkivel elkezdtem nyíltan beszélgetni. Este érkezett meg Viktor, akivel nagyon hamar összebarátkoztam, és Antihoz hasonlóan az egyik legjobb barátom lett. Ezen a napon, a mentorról Márkus Zoltán tanár úrral voltunk, ezen a napon, voltunk fenn a Tokaji hegyen, a kilátóba, ahonnan nagyon gyönyörű volt a kilátás. Tehát, egyszóval élmény volt a Tokaji hegyen tartózkodni, utána elmentünk sétahajózni, ami akkor az addigi legnagyobb és legjobb esemény volt. Csodálatos volt, a hajóról a Tiszát és a körülvevő erdőt nézni, így eddig ez volt a legeslegjobb élményem. Ebéd után, számítógépes foglalkozás volt. S én, mint számítógépes ember, odamentem mindenkire, aki igényelte a segítségemet, és segítettem. Ez is egy igen jó eleme volt, a programnak. Mivel, én készítettem Gyulának a facebookját és e-mailjét, amire mai napig büszke vagyok. Természetesen, az is jól esett, amikor Gyula nem győzte megköszönni a segítséget. Ezen, a napon nem csak számítógépes foglalkozáson keresztül segítettem. Ezen a napon segítettem, Nyorosovszky Zsolti laptopján. Ugyanis, Zsolti laptopja, elég lassan működött, és próbáltam megoldást találni erre, végül kiderült, hogy vírusos az operációs rendszer, így próbáltam megoldani, a vírus problémát, de végül Márkus Zoltán tanár úrnak szóltam. Vacsora után, természetesen megint leültem VB-t nézni, a barátaimmal. S együtt szurkoltunk, a kedvenc csapatunknak. Ez a nap még jobban telt, mint a hétfői nap, és egy eléggé jó napot zártam le, ekkor.

2018. június 20. (szerda):

A szerdai napon, megint Ibolya néni felügyelt minket. Ekkor, megint a Tutajos Beachen voltunk, azonban az idő, egész jó volt ahhoz, hogy belemártózzak a vízbe, amely kifejezetten jól esett. Ekkor, megint labdáztunk, ping pongoztunk, büfés játékokat toltam, relaxáltunk. Tehát ezen a napon, élményekből megint nem volt hiány. Délután, a Rakamazi Teknősházban voltunk, ahol az ősmagyar rakamazi történetéről mutatott az idegenvezető betekintést. Sokkal érdekesebb volt, és sokkal interaktívabb volt, mint bármely más múzeum. Egész érdekesen adta elő a történetet, és egész érdekesen mutattak a tárgyak, jurták, monda helyszínek, zászlók, szobrok, ruházatok a teknősházban. Kétszer voltunk, egyszer szerdán Ibolya nénivel és egyszer csütörtökön Márkus Zoltán tanár úrral, és az egyik alkalommal én és Szenku Zsolti felpróbáltuk a harci sisakot. Tehát, én csak ajánlani tudom a rakamazi teknősházat, mivel sokkal interaktívabb, és érdekesebb, mint mondjuk bármely más átlagos múzeum. Utána, Ibolya nénivel elmentünk a fagyizóba, ahol elfogyasztottunk egy fagyilaltot, ami egész finom volt. Ezen a napon, vacsora után, lovashintóval mentünk tanyákat, falvakat megnézni, én egy élményekben gazdag sétahajózás után, nem hittem volna, hogy a lovashintóval való tanya és falulátogatást jobban fogom élvezni. Az egész tábori idő alatt, a lovashintóval való közlekedés volt a legélményekben gazdagabb. S noha bár ettek minket a szúnyogok rendesen, de engem különösképpen a szúnyogok nem zavartak. Természetesen, aznap este sem maradhatott el a meccs, Antival, Zsoltival és a testvéremmel együtt ültünk megnézni a következő VB-meccset. Szerda este, szintén egy jó napot zártunk, és élményekben volt gazdag a szerdai nap is.

2018. június 21. (csütörtök):

Az utolsó napon, Márkus Zoltán tanár úr felügyelt minket. Az utolsó nap, már annyira nem volt élményekben gazdag, de nem telt olyan rosszul sem. Keddhez hasonlóan számítógépes foglalkoztatás volt, és elmentünk a Teknősházba. Így, az utolsó nap is viszonylag jó volt. Ráadásul, Antival a számítógépes foglalkoztatáson elviccelődtünk, így garantált volt a jó kedv az utolsó napon.

2018.június 22. Péntek

Mikor, menni kellett haza, akkor fáj a szívem, hogy el kellett menni, és itt kellett hagyni új barátaimat, és jó ismerőseimet. De, azzal vigasztaltuk egymást, hogy valamikor még találkozok velük. S hazamentünk.

Így összefoglalva, élményekben gazdag hét volt a Tokajon töltött hét. Nagyon sok, szuper program, jó környezetben volt a tábor, szép volt Tokaj, az ágy jó volt, az ételek különlegesek és finomak voltak. Egyedül a zuhanyzó, nem tetszett nekem, de azon kívül jól éreztem magam. Meg lettek az új baráti köreim, jól kijöttem az erdőhorvátiakkal, a Szent Kamilliosokkal, Viktorral, Gágány Csabival, Petrovics Sanyival, Ötvös Zolival, Nyorosovszky Zsoltival, Krisztivel. Tehát, jó társaság is volt, jó élmények voltak, jó volt az ellátás. A testvéremnek is nagyon tetszett, a kirándulás. S tetszett, az, hogy kipróbálhattuk, milyen önállóan gondoskodni magunkról. Tehát, jól éreztük magunkat. S nagy örömmel várjuk a következőt.

Nyíregyháza, 2018. július 24.

Baré Attila,
autista fiatalember
önérvényesítő, az ÉFOÉSZ dolgozója